

или оукораваме на нѣкого лѣнста, или неблагодарѣніето. . Тѣка подобава да оупотреви, посланесписателла ксите срдства, за да си восприѣмне намѣрѣніето. н. п. отецъ советѣва сына си, со страшни гѣбѣры, съ затѣбѣры, съ ненаслѣдіе: аколи не дѣйде въ чѣство, и не слѣша советоканіето. Предстоателатъ заплашка негови те послѣшници съ оукѣзи (тимбѣхи) съ страшлики начини. Приателатъ, оусѣждава, зацѣо ни ѣ оупазилъ бнѣва, ксѣто прѣси приателското прѣвило.

Непостоянный сынъ мой!

Чтѣо слѣшамъ? почналъ си да ставаши послѣдователь пріаревъ, и да живѣши катѣо богина Кѣтіа — посрамилъ си ми сѣдината (бѣлата брада), съ срамный живѣтъ твои, непостоянный сынъ мой! зацѣо вмѣсто да хѣдиши въ оучилището, прилѣпилъ си на прѣдмрѣзнето и прѣгнѣслѣкото пѣлнство: никакъ не сѣшашъ твоите полѣзни оучѣніита: но разнѣсашъ многоцѣнноето времѣ, на цѣтѣвната си младѣсть, и живѣшъ блѣдно, и лежиши на доловлекѣще, и нѣмши никакъ грѣжа, да оукрасиши оумѣ си, съ многоцѣдніити прѣскѣтителни и прѣполѣзни наѣки. Но си кмѣтналъ себѣси, оу пѣгнѣвната и тлетѣбнната прѣпасть. Никакже не са смышлѣвашъ, вѣзмне, и непотрѣбне, зацѣо та докарва твоѣта бѣхѣда оу вѣчнаѣ смѣръгѣ. А не си прѣмѣлъ, зацѣо дѣцѣата са радѣста и оутѣхѣтата родителска. . Но ты трѣскалне и вѣзсрамне! тѣжко и гѣрко! станалъ си понѣсъ (оукорѣзна) на рѣда ми: и за то на всѣкой чѣсъ въздухѣющъ, прѣклѣкамъ бнѣный нещастливый чѣсъ, въ кѣито си са родилъ. — Прѣчѣе оубѣо ако не прѣмѣниши непостоянниѣ и поккарниѣ си оумъ, не та вмѣнавамъ, никакъ и именѣвамъ